

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:34	19:53	18:52	תל אביב
20:37	19:55	18:50	ירושלים
20:34	19:53	18:52	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיבת המוסדות"

איפה היה הקב"ה בשואה?

כולם שואלים ורוצים לתשובה לשאלה הידועה, מה התורה אומרת על השואה?

אנשים שואלים, איפה היה הקב"ה בשואה? מה הם חושבים, הקב"ה נתן לנו את התורה כדי שנחנה כל הזמן, נתענג כל הזמן, ישמור עלינו כל הזמן ויהיה לנו טוב כל הזמן.

בואו נפתח את התורה, מה אומר הקב"ה לעם ישראל. בפרשת כי תבוא: "והיה אם שמוע תשמע בקול ה' לשמור לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך ה' עליון על כל גויי הארץ ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול ה', ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך וגו' ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ברכות על ברכות כ"י."

אמנם, ממשיכה התורה הקדושה: "והיה אם לא תשמע בקול ה' לשמור לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך, ארוך אתה בעיר וארוך אתה בשדה,

ארוך טנאך ומשארתיך, ארוך פרי בטןך ופרי אדמתך וגו' ארוך אתה בבאך וארוך אתה בצאתך..." תשמע ושמונה קללות, פחד לקרוא אותם, ובקריאת התורה קוראים את זה בשקט!

ואח"כ בפסוק מ"ט אומרת התורה: "ישא ה' עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון" וכו'. זה ממש תיאור של הגרמנים ימ"ש. הקב"ה מכה אותנו כדי לחנך אותנו, ואנשים שואלים היכן הוא? כמו אבא מכה את הבן שלו והבן שואל איפה אבא?

שואלים היכן היה הקב"ה בשואה? היכן הוא היה? הרי יש פסוקים מפורשים בתורה, אם לא תשמעו לי ישא ה' עליך גוי מרחוק... אבל לי יש שאלות לכיון ההפוך. שלושים ותשע סקאדים, כל סקאד רבע טון, ובכל הארץ, מלחמה שלמה - הרוג אחד! בנינים שלמים נהרסים ורק הרוג אחד... ערב הסעודית - סקאד אחד ומאה הרוגים! למה? בסעודיה אין ישיבות, אין תלמודי תורה, הכל חול.

אלא בצרפת, בארה"ב, בכל מקום בעולם חוץ מארץ ישראל, יש פיגועים, פיגועי דריסה, פיגועי ירי, פצצות. ושמונים הרוגים, שלוש מאות הרוגים, וב"ה בארה"ק עם כל הכאב הרע במיעוטו. והרי אותנו הערבים מחפשים יותר מהטורקים האמריקאים הצרפתים וכל אומה ולשון. ולמה? כי כאן באים הפיגועים בהשגחה פרטית, במטרה לעורר אותנו, הקב"ה אומר

מילה טובה

הבה נדמיין: עומד יהודי עני, הרעב מציק לו, הוא זקוק לכסף בדחפויות, ידו מושטת לכל עבר, מבטו מתחנן. עובר לידו יהודי, ותוך כדי שיחה בנייד מפשפש בכיסו, ומשליך לעברו שטר יקר ערך בשווי 100 שקל! אחריו, עובר יהודי נוסף, מפשפש בכיסו ומגלה שאין לו כסף. למרות זאת, הוא עוצר ליד העני, טופח על שכמו בחום, מחייך אליו באומרו: 'חביבי, אתה נראה טוב היום!'

זהו. עד כאן הסיטואציה, עכשיו נעלה למעלה למעלה, לשמי שמים, נראה מה קורה שם: הראשון, נדיב הלב, שהציל את העני בתרומה נכבדה, זוכה בשכר רב ועצום - מתברך בשש ברכות. ואילו השני, שלא נתן לו שקל, שלא העניק לו אגורה שחוקה, שלא הותיר אצלו מטבע - זוכה בשכר כמעט פי שניים: 11 ברכות שמימיות מורעפות עליו!

למה? כי הוא נתן מילה טובה, כי הוא העניק חיים לעני האומלל, כי הוא הרעיף עליו טללי תחיה במילה הטובה שאמר. תרומה כספית מתכלה, נגמרת, מתאדה עם הזמן. מילה טובה - נותרת חקוקה בלב, מעניקה ביטחון, מפיחה אמון, נותנת כח לשנים ארוכות, עד 120. ולכן - שכרו של הנותן מילה טובה גדול כמעט פי שניים משכרו של נותן הכסף, כי המילה הטובה שנתן - חשיבותה והשפעתה בכפליים!

פרשת השבוע שלנו עוסקת בהשלכות ההרסניות של מילה לא טובה, של לשון הרע, של הטלת דופי או גנאי בזולת. מידה טובה מרובה שבעתיים - כמה גדולה ועוצמתית השפעתה של מילה טובה, של מחמאה כנה, של אמירה שנונתת כח. זה דבר שכולנו יכולים לעשות, בהישג ידינו ובמו פינו ממש!

מילה טובה - זה משהו שכל אחד זקוק לו. החבר, השכן, הבוס, נהג האוטובוס והמוכר במכולת. מילה טובה - זה משהו שכל אחד יכול לתת, גדול כקטן, צעיר כמבוגר, ילד כבחור, אב כמו סב. כולנו זקוקים למילה טובה וכולנו יכולים לתת אותה! (הרב אשר קובלסקי)

לנו עשו תשובה, לא הערוד ממית אלא החטא ממית. הוא שולח לנו תזכורות של פיגועים, שובו בתשובה! שואלים, שש מיליון יהודים נהרגו. ואם היה שש מאות אלף זה היה מובן? ושישים אלף? כן מובן? וששת אלפים? ושש מאות או אפילו אחד?! לא צריך להגיע לשואה כדי לשאול שאלות, ילד קטן חולה, ילד נדרס בתאונת דרכים, מה הוא חטא? הרי כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא. מי שרוצה לכפור לא צריך את השואה, יש לי אלף שאלות בשבילי. יש שאלות בספרי הקבלה שאם שומע אותם מתפקר, אולם התשובות עמוקות בקבלה, כדי להבין התשובות צריך ללמוד קבלה.

והיו הדברים האלה על לבבך - אם לא לומדים את התורה, איך אפשר להבין את הקב"ה? מי שלא לומד מוכרח שיהיה לו שאלות, רק לחמור אין שאלות, למד את התורה ודע את התשובות!

זה דומה למה שסיפר הרב גלינסקי עליו השלום: התקשר אליו פעם יהודי טכנאי למנועי מטוסים, אמר לו יש לי הרבה שאלות על התורה והוא רוצה לקבוע פגישה, אמר לו אפשר, אבל לאחר שנסיים אני רוצה לשאול אותך כמה שאלות על מנועי מטוסים. אמר לו אותו אדם? סליחה כבוד הרב, וכי ראית פעם מנוע מטוס? מה תשאל אותי?! אמר לו רבי יענקל'ה ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר, אתה מבין שאני לא יכול לשאול על מה שאני לא מבין, ואתה רוצה לשאול אותי שאלות על התורה, שלא הכרת ולא למדת מימך? אתה למדת כל התורה כולה, בבלי ירושלמי נביאים כתובים, קבלה, כמו שאתה מבין שמי שאינו מכיר מנוע אינו יכול לשאול על מנוע, אין לו מה לשאול.

תורת ה' תמימה, כשהיא שלמה, אז משיבת נפש, לא יהיו לך שאלות. אבל אם אתה לא מכיר אותה צריך להיות מטומטם כדי שלא יהיו שאלות.

אנשים שואלים איפה היה הקב"ה בשואה, ואני אומר איפה היה הקב"ה? בשואה! רואים בחוש את יד הקב"ה שהייתה, כל מה שכתוב בפרשת הקללות היה בזמן השואה והכל בגלל שלא הלכנו בדרכי ה'. אם נתקרב אל ה', נשוב אליו, נזכה שהקב"ה ישמור עלינו בניסי ניסים בארצו. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוצים הם אנחנו להקדיש אלפי טללים לאור הפרשה להצלתהם או לע"פ קירובם? ההקדשה נעשית: 05-04-03-03-03

לייחוסנו יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלתנו אסף בן חיה רושין בן דינה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

למה יש לי צרות

שאלה מעניינת נשאל הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א:

באמצע השבעה על אימי, שנפטרה בפתאומיות, התעוררה השאלה במשפחה, היכן יתגורר אבינו, שהוא אדם מבוגר ובריאותו במצב מאוד לא תקין. הוא לא יכול לגור לבד בבית, ומה עוד שלקח את הפטירה של אמי בצורה קשה.

כאשר אשתי הגיעה לנחם, שוחחתי אתה בענין, שאולי יהיה לנו אפשרות לבנות לאבי יחידת דיור והוא יבוא לגור אצלנו. בתחילה אשתי לא כל כך התלהבה בלשון המעטה, אך לאחר שהבטחתי לה שאשתדל שהוא לא ייפול עליה, ושזה ברכה בשביל הבית, היא הסכימה בדיעבד.

כאשר אבי שמע ממני שאני רוצה שיגור אצלי, ושאני אבנה לו יחידת דיור בביתי, הוא שמח מאוד. ואכן יחידת הדיור נבנתה, ואבי עבר להתגורר אצלנו.

אני משתדל לקיים את ההבטחה שהוא לא ייפול על אשתי, ואשתי מרוצה. גם אבא שלי מאוד מרוצה, וגם הרופא של אבא מאוד מרוצה, הוא אומר שאבי חי רק בזכות המסירות שלי.

אך דא עקא, שמאז שהוא בא להתגורר אצלנו (לפני כשנתיים), התחילו אצלנו במשפחה בעיות מבעיות שונות. הילדה שלי עברה תאונת דרכים, אשתי הפילה שתי פעמים, אצלי מצאו גידול (ברוך השם מצאו זאת בזמן, והבראתי). הילד שלי נפל ויש לו שריטה מכוערת קרוב לעין, ובעיקר יש לנו בעיות קשות בפרנסה. (יש לציין שעל אף הקושי בפרנסה, אני לא נמנע בהוצאות על אבי).

שאלתי היא, אין אני תוהה על המעשים טובים שאני עושה, וכמו כן אין אני בא בטרוניה ח"ו, רק ילמדנו רבינו, מה עלי לעשות עוד בכדי לזכות. וכמובן בנוסף לכל אבקש את הברכה של רבינו.

השיב מוריני הרב שליט"א: זה פשוט כביעא בכוחא שמצוה אינה מזיקה, ואדרבה, מביאה רק ברכה לבית. ומי שזוכה להכניס את אביו

לביתו ולכבודו, לא רק שלא יוזק מכך, אלא זה יביא לו אריכות ימים טובים ושנים, ואשריו ואשרי חלקו.

וכתב רבינו בחיי בספרו 'כד הקמח' (כבוד אב ואם) גדול כח מצוות כבוד אב ואם, והיא מצווה בחונה כזהב, והבריות רואים לעין (סגולה בדוקה ומנוסה), כי יש בשכרה פירות בעולם הזה, או בשלווה והצלחה שיוסיף לו השי"ת בכל מעשיו, או באריכות ימים, והוא השכר הקבוע במצווה הזאת.

והגאון רב סעדיה ז"ל נתן טעם בדבר למה שקבעה תורה במצוות כבוד שכר אריכות ימים, ואמר כי מפני שלפעמים עתידין שיחיו האבות עם הבנים זמן ארוך, והאבות הם למשא כבוד על הבנים, והכבוד יכבד עליהן, לכך קבע שכר המצווה הזאת, למען יאריכון ימין, כלומר עליך לכבדם ותחיה עמהם, ואם אולי תצטער על חייהם דע שעל חיך אתה מצטער.

וכנראה שאתה רצוי מאוד בעיני הקב"ה וקודם שנותן לך את הטובות הוא מנסה אותך, כי הקב"ה כשרוצה להיטיב לאדם הוא קודם מנסה אותו, אם יבעט, ורק לאחר מכן הוא מיטיב עמו וכגודל הניסיון כך גודל הטובות שיגיעו לך לאחר מכן.

אבל לא רק זאת, אלא שגם מה שנראה בעינינו כניסיון, וכרעה רגעית, הרי זה טובה גדולה רק הניסיון הוא שזה נראה לעיני בשר כהיפך הטוב.

כי למשל, ילדה שעברה תאונת דרכים, או יהודי שנמצא אצלו גידול, אף פעם אי אפשר לדעת איזה אסון היה כתוב לו משמים בלא זה, ועל ידי המצווה הזאת לא רק שלא ניזוק אלא חייו ניצלו.

ומעשה ביהודי שהשיא את ביתו לחתן תלמיד חכם. שבועיים לאחר החתונה נפטר ל"ע החתן, ולא זו אף זו, שהטרגדיה היתה כפולה ומכופלת, כי החתן השאיר אח קטן בן ארבע שנים, והכלה הטריה היתה צריכה כעת להמתין תשע שנים עד שהקטן יהיה

ראוי לחליצה. טרגדיה, שעל פניו נראית כפורענות מהקשות ביותר.

בצר לו נכנס אבי הכלה למורו ורבו בעל ה'יסוד העבודה', ודמעתו על לחיו, מה פשעי ומה חטאתי שהקב"ה העניש אותי בצורה נוראה כזו.

ענה לו רבו, האמת שכל הסיפור שלך הוא רחמים גדולים, ואסביר לך. על הבת שלך נגזר בשמים שלא תינשא אלא בגיל שלשים, וכעת תחשוב מה היה קורה לולא פטירת חתנה, הרי היו מציעים לך שידוכים וכל השידוכים היו נופלים מכל מיני סיבות צדדיות. ואז אתה ואשתך הייתם מתהפכים בלילה על מיטתכם למה כולם משיבים תשובה שלילית על בתכם המשכילה המעוטרת בכל מידה נכונה, ולא עוד אלא שכל העיר היו מדברים שאם יש לו בת מבוגרת כזו, מסתמא יש איזה מום נסתר וכל השידוכים של כל הילדים שלכם היו נעצרים, והייתם למשל ולשנינה בפי כל הבריות.

מה עשה הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו, הביא לכם טרגדיה כזו, וכולם כעת יודעים למה בתכם אינה יכולה להינשא עד גיל שלשים, וכל השידוכים של הילדים האחרים יצליחו בעזרת השם, ולא תהיו לשיחה בפי כל הבריות. כלומר שעל ידי הטרגדיה הזו, למעשה הציל הקב"ה בזה את כל משפחתכם מצער נורא הרבה יותר גדול.

האב יצא שמח וטוב לב מבית של ה'יסוד העבודה', שבעצם, רק פתח לו את העטיפה של היגון והראה לו שמתחת העטיפה של היבמות והצער והיגון יש רחמים גדולים.

כך גם בעניינינו למרות שזה ניסיון וזה נראה כהיפך הטוב, אבל בכל זאת בתוך זה מוסתר הרבה רחמים נסתרים, וכל זאת כאמור רק הניסיון עד הטובה הגדולה שתזכו לזה בהמשך בעזרת השם, בזכות המצווה הגדולה. (ווי העמודים).

"מאז שקיבלתי את אבי לביתי, תוקפות אותי ואת משפחתי צרות רבות....."

הלכות שבת

שאלה: האם מותר לתת לבניו הקטנים שלא הגיעו למצות לשחק בשבת בלגו וכדומה, חלקים שמחברים אותם זה בזה ועושים צורות, וחוזרים ומפרקים אותם בשבת?

מניעת קטן מאיסור שבת: ראשית נקדים לבאר אם צריך למנוע את הקטן ממה שאסור לגדול לעשותו בשבת. חכמינו ציוו אותנו בעיקר על האבות, להרגיל את בנינו ובנותינו במצוות, כל מצוה ומצוה בגיל הראוי לחנך את הילד בה, לפי היכולת השכלית הגופנית והנפשית של הילד, שגם כי זקין לא יסור ממנה לעשותה בדבקות ובשמחה, להבין שמתנות מיוחדות רק אנחנו עם ישראל קיבלנו, מכח מסירות הנפש של אבותינו אברהם יצחק ויעקב.

ואף שעיקר החינוך למצות על האבות, מ"מ יש לאמהות תפקיד חשוב ביותר, שכן הן עקרות הבית והן מכינות את הקרקע לזריעה שהילד יוכל לקבל עליו לעשות את המצות בחשק, והרבה גדולי הדור גדלו בזכות אמותיהן ומהם מרן רבינו עובדיה יוסף והחפץ חיים זיע"א, וכפי העמל כך השכה. "נַפֵּשׁ עֹמֵל עִמְלָה לֹ"ן" (משלי טז כו). נַצַּר תְּאֵנָה יֵאכַל פְּרִיָּהּ (שם כז, יח).

ומלבד זה יש אזהרה מן התורה שהאב מוזהר על שביתת בניו הקטנים ולמנועם מחילול שבת, והמקור מהנאמר במכילתא (פרשת יתרו), "לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך", אלו בניו הקטנים, שאילו בניו הגדולים כבר מוזהרים הם. ע"כ. וכתבו הראשונים, שאם הקטן צופה באביו ורואה שנוח לו בכך, הרי זה כאילו מצוה לעשות. וכן פסק מרן בשלחן ערוך (סימן שמג), שהאב מצווה לגעור בבנו ולהפרישו מאכילת איסור, וכן אסור להרגילו בחילול שבת ומועד אפילו בדברים שהם משום שבות מדברי סופרים (איסורי שבת שגזרו חכמים). נמצא שכאשר יש איסור לגדולים, יש לאסור בזה גם לקטנים ואף שלא הגיעו לגיל חינוך.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

כלי שכנוע מוקדם כל גישה נידונה מראש לכישלון

המשוכה הראשונה שחייבים לעבור כשרוצים לעזור למי שסובל מדחפים כפייתיים בעניינים רוחניים היא להביאו להכרה בעובדה שמעשיו אינם נובעים מיראת שמים ואינם מעידים עליה, אלא הם חומרות יתירות חסרות כל משמעות הלכתית, הנובעות מדחפים פנימיים שאינם קשורים לרוחניות ושכלל אינם נתונים לשליטתו. למעשה קשה מאוד לשכנעם בכך, כי המצפון שלהם צועק 'געוואלד! מנסים להחליש אותך ולהוריד אותך מהדרך הישרה!' וגם כאשר רבנים ומורי הוראה אומרים להם שהם צריכים להפסיק את הקפידות הללו ושבועניין שהם חוששים לו כל כך אין שום בעיה הלכתית, המצפון ימציא להם כל הזמן הסברים חדשים ויצירתיים ה"מוכחים" שבמקרה שלהם הסיפור שונה והמנמקים מדוע כולם טועים ורק הם צודקים.

כפי שכבר הסברנו, אם לא נצליח לשכנעם לטפל בכפייתיות באמצעות התגברות ועשייה דווקא את ההפך ממה שהדחפים מכריחים אותם, כל גישה שנבחר בה תיכשל!

נפרט דוגמא שכיחה אצל אנשים הסובלים מכפייתיות בעניינים רוחניים. לצורך העניין, ונוסיף הסברים על דרכי טיפול:

• הקפדה ליטול ידיים עשרות פעמים זו אחר זו, לפעמים כשהם אף מרטיבים את השרוולים כדי לוודא שנטלו את הידיים כהלכה ושהמים אכן הגיעו לכל מקום ביד.

גם אם הם יסכימו ויבינו בשכלם שאין שום צורך הלכתי ליטול ידיים בצורה כזו, יהיה להם קשה עד מאוד להפסיק את הרגלם, ולמעשה, מעטים בלבד מצליחים להיפטר בבת אחת מהדחף על ידי שמחליטים להימנע בכל מחיר מליטול את הידיים שוב. במקרים רבים, גם כאשר הם ינסו להתאפק, הם ירגישו איום ונורא, והלחץ בקרבם יהיה חזק כל כך, שהם פשוט לא יצליחו להתאפק מלרחוץ שוב את הידיים, ולו כדי להירגע במקצת ולהוריד את עוצמת הלחץ הבלתי נסבל.

מסיבה זו יש להתאזר בסבלנות רבה וגם להכניס מראש שלא בקלות הם יצליחו להיגמל מן הכפייתיות. יש להקדים ולומר להם שלא ייבהלו בראותם את הקשיים ושלא יפלו ברוחם, כי אם ימשיכו במאבק שיטתי ועקבי, סוף הכבוד לבוא, והם ינצחו את הדחפים. עוד יש לעודד אותם, שגם אם בסופו של דבר הדחפים יישארו ברקע ולא תהיה להם מנוחה שלימה מהם, מפני שמפעם לפעם הם יתעוררו, לפחות הם ייחלשו במידה כזו שתשפר את איכות חייהם, וחייהם יהיו נעימים ונסבלים הרבה יותר.

מלבד העידוד והחיזוקים הרבים שהנלחם נגד כפייתיות זקוק להם, חשוב להתמקד ולהכין עמו תוכנית מדויקת שתגדיר לו איפה ובמה להילחם. כמו כן יש להיות עקבי ולעקוב באופן שיטתי אחר הביצוע וההתקדמות, ולעמוד על כך ללא פשרות. במקרים רבים, גם כאשר הגישה נכונה וגם כאשר הסובל מוכן להיאבק בדחפיו, ניסיונותיו נכשלים רק מפני שלא עוקבים מספיק אחר ביצוע הפרטים כפי שתכננו לעשות.

מאחר שאין צורך, ובעצם כמעט אין יכולת, להתגבר על הכול בבת אחת, התכנית צריכה להיות הדרגתית, בקצב שנוקב בהתאם למידת היכולת והמוכנות של הסובל. ההדרגה עשויה להתבטא בהגדרת הנטילה (לתפילה או לארוחה כלשהי, למשל) שבה עליו להקפיד שלא להיכנע לדחף בשום פנים ואון, או בצמצום הדרגתי של מספר הפעמים שהוא נוטל בכל פעם ופעם.

מלאכת בונה או מתקן כלי בלגו: כתב מרן בשו"ע (סי' רנט ס"ז), תנור שמניחין בו החמין וסותמין פיו בדף ושורקין (מחליקין) אותו בטיט, מותר לסתור אותה סתימה כדי להוציא החמין ולחזור ולסתמו. שכיון שלא נעשה לקיום כלל, אין בזה איסור משום סתירת בנין אפילו מדרבנן. וכתבו האחרונים שכל זה הוא בתנור שמחובר לקרקע ושדרך הבניה העיקרית הוא על הקרקע כמו בית וכדומה, אבל כלים שאין בהם דין בנין וסתירה, אפילו שעשוי להתקיים זמן מה, כל שעשוי לסתור, אינו חיבור, ולא נחשב כסותר דבר מחיבורו.

וכתב מרן הרב עובדיה יוסף (הל' בונה הערה ה) שאף שאם תקע מסמרים לחבר מטה חייב משום בונה (שו"ע סי' שיג ס"ו), מ"מ כלי שאינו עשוי לקיום והדיוט יכול לפרקו ולחברו מותר אפילו להדקם, ואין זה נקרא בונה ולא מתקן כלי. ועל פי זה כתב שהוא הדין ללגו שהבנין שנעשה בהן אינו בנין בר קיימא כלל, ואינו מחובר על ידי ברגים או יתדות או מסמרים ועומדות להתפרק בכל שעה, אין בזה משום בנין וסתירה כלל. והוסיף עוד שיש שינוי מצד שהבונים הם הילדים.

למעשה: מותר להרשות לבניו הקטנים שלא הגיעו למצות לשחק בשבת בלגו בקליקס ובמגנטים וכדומה, שמחברים אותם זה בזה, ועושים כצורת בית או מגדל וכיוצא בזה, ואין בזה משום בונה. וכן מותר להם לחזור ולפרקם בשבת. חזון עובדיה (ח"ג עמ' קא. ח"ד עמ' רצב)

שאלה: מי שלאחר השקיעה באמצע קבלת שבת בבית הכנסת פתאום הרגיש שיש בכיס שבחליפתו או במכנסיו שטר כסף, מה יעשה?

כתבו הראשונים, כשהתירו לטלטל כלי שמלאכתו לאיסור לצורך מקומו (כגון מספריים שעל השלחן שרוצה לפנותו כי שם שם לו את הצלחת שלו) אין מחייבין אותו להניחו לאלתר בסמוך לאותו מקום שהוא צריך אלא כיון שטלטלו ברשות מוליכו לאיזה מקום שירצה. וכן פסק מרן בשלחן ערוך (סי' שח ס"ג). ועל פי זה פסקו האחרונים שמצד מוקצה אין כאן משום איסור טלטול מוקצה, שמכיון שהמוקצה ישנו כבר עליו, יכול לנושאו לכל מקום שירצה, ושם ינער את הכסף מכיסו.

להלכה, מי שבאמצע קבלת שבת בבית הכנסת בפתע פתאום הרגיש שיש לו בכיס שבחליפתו או במכנסיו שטר כסף או שאר מוקצה, בעיר שיש בה עירוב רשאי להשהות את הכסף בחליפתו עד לאחר התפילה ולנער את הכסף מהכיס במקום חפצו. אמנם בעיר שאין בה עירוב (מצוי במושבים) ילך פחות מד' אמות (192 ס"מ) ויעמוד ושוב ילך פחות מד"א ויעמוד עד שיגיע לביתו, ושם ינער את כספו איפה שהוא רוצה.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

כיצד זוכים לילדים צדיקים

בקדושה וטהרה הוא נכנע ומדבר אתך עם ראש למטה, וכן בת שנולדה בקדושה מדברת בהכנעה וצניעות, והבושה הזאת באה, מכח המחשבה, נוטריקון מה-חשב-בה! מה חשבתם בזמן הזה זה מה שתקבלו, אין קיצורי דרך!

היתה אשה בירושלים שהיו לה שני בנים תאומים. בן אחד היה מבריק ומוצלח בלימוד ויראת שמים, באסיפת הורים אמר לה ראש הישיבה: "הלואי שכולם היו כמו הבן שלך. יש לי כאן מאה בחורים אבל אף אחד לא מגיע לרמה שלו. אבל הבן השני התאום "מפרק" לי את הישיבה, ממש ההיפך מאחיו, ותדעי לך, אלמלא אחיו התאום שהוא מצוין, מזמן הייתי מסלק את אחיו, רק מה שעומד מול עיני, זה שאחיו מרים את רמת הישיבה, אבל אני מודיע לך שאני מתחיל להתעייף וזה הצ'אנס האחרון, או שהוא ישתנה, או שאני מסלק אותו מהישיבה".

האמא אמרה "תן לי צ'אנס", ואחרי חודש האמא הגיעה לישיבה ושואלת על הבן הבעיתי. אמר לה ראש הישיבה "אני לא יודע מה קרה כאן, תגידי אולי הוא לוקח כדורי "ריטלין" להרגעה, הוא השתנה מקצה לקצה".

אמרה לו האמא "הוא לא מקבל שום כדורים, אלא מהרגע שדיברת איתי, אני צמה כל שני וחמישי שתהיה לו אהבת תורה וחשק בלימוד, ואני גומרת בכל יום ספר תהלים שלם עליו". והילד פרח ועלה וגמר ישיבה קטנה וגדולה והפך עילוי. והבן השני הפרח של הישיבה, התחבר לבחור מקולקל שמשך אותו לשאול תחתית.

אמרה האמא "אני אשמה, בכיתי וצמתי רק על השובב ולא בכיתי על הצדיק. חשבתי שילד צדיק זה דבר שצומח מאליו, זה טבעי". שש שנים היא צמה על השובב, ושום דמעה לא הורידה על הבן המוצלח, ובסוף הפסידה אותו.

לכן כתוב אשה כי תזרע וילדה, הזורעים בדמעה ברינה יקצורו, אם אדם זוכה לזרוע בדמעות ותפילה מעומק הלב ומבקש "רבונו של עולם, וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה".

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

מי לנו גדול מראש הצדיקים, חזקיהו המלך שהתחתן עם חפציבה בתו של ישעיה הנביא, ונולדו להם שני בנים רשעים מנשה ורמשקי. וזו הסיבה שחזקיהו לא רצה להתחתן, שהוא צפה ברוח הקודש שיהיו לו בנים רשעים. עד שבא אליו ישעיה הנביא ואמר לו "כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה", מת אתה בעולם הזה ולא תחיה לעולם הבא. חזקיהו נבהל ושאל "מה זה ועל מה זה?". כי חזקיהו היה גדול מזכי הרבים, בדורו של חזקיהו היו ילדים קטנים בקיאים בכל סדר טומאה וטהרה, אמר לו ישעיה "בגלל שאתה לא רוצה להתחתן ולעסוק במצות פריה ורביה, שזו המצוה הראשונה בברי"ג המצוות".

אמר חזקיהו המלך לישעיה הנביא "תן לי להתחתן עם הבת שלך שהיתה צדקת". ישעיה אמר לו שכבר נגזרה הגזרה, אבל חזקיהו התפלל מקירות לבו וביטלו את הגזרה ובסוף נשא את חפציבה בתו של ישעיה לאשה.

שואלים בתלמוד הירושלמי (סנהדרין פ"י) איך יתכן שיצאו מהם בנים רשעים, והרי האבא צדיק וקדוש והאמא צדקת בת נביא. אומר אור החיים הקדוש שבשעה שה' ריפא את חזקיהו המלך וביטל את הגזירה והוסיף לו חמש עשרה שנה, וה' נתן לחזקיהו סימן, שגלגל החמה חזר מהשקיעה לבוקר.

מלך בבל מרוודך בלאדן בן בלאדן באותו יום שכב לנוח בין שתיים לארבע, כשהעבדים העירו אותו הוא ראה שהשמש במזרח, וחשב שהוא ישן יום ולילה, וכעס מאד וביקש להרוג אותם. אמרו לו שהיה כאן נס והשמש חזרה לאחור, וחשב שצוחקים עליו, איך יתכן שהשמש חזרה ברוורס! עד שבאו כל השרים וסיפרו לו שזה האות שעשה ה' לחזקיהו מלך יהודה.

מלך בבל שלח לחזקיהו משלחת גדולה, ואחד העבדים של המלך והבכיר שבהם היה יפה תואר ויפה מראה. ואשתו של חזקיהו ראתה אותו והרהרה בו ואמרה לבעלה כזה יופי לא ראיתי, ובאותו הלילה היה ליל המצוה, וכיון שהרהרה בעבד והציור שלו נחקק בה חזק נולדו לה שני בנים רשעים!

"שקר החן והבל היופי", גם טווס יפה וגם תוכי יפה, אבל מהיופי הזה יצאו עובדי עבודה זרה ברמות שאי אפשר לדמיין! ולכן צריכים ההורים להזהר ובפרט האשה, שעל פי הקבלה כח ההולדה תלוי בה. להתפלל ולחשוב מחשבות קדושות וטהורות, וכן חוסכים עשרות שנים של צער גידול בנים. ילד שנולד

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרטית שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיעים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא
בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיעים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212